Lietas Nr.C33358017
Lietas arhīva Nr. CA-0208-21/1
ECLI:LV:RAT:2021:0128.C33358017.14.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2021.gada 28.janvārī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese referente Madara Ābele,
tiesnese Gunta Ozoliņa,
tiesnesis Valdis Vazdiķis,
izskatīja rakstveida procesā civillietu /pers. A/ prasībā pret SIA "/sabiedrība A/" par darba samaksas piedziņu sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2017.gada 29.jūnija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2017.gada 9.janvārī /pers. A/ cēlis Rīgas rajona tiesā prasību pret SIA "/sabiedrība A/" par darba samaksas piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīti šādi apstākļi.

[1.1] /pers. A/ laikā no 2013.gada 1.oktobra līdz 2016.gada 21.oktobrim strādājis SIA "/sabiedrība A/" par kokmateriālu uzmērītāju.

Atbilstoši 2013.gada 1.oktobra darba līguma Nr. 2013/229 (turpmāk – darba līgums) 1.2.punktam /pers. A/ darba vieta bija Ķekavas pagasts, Ķekavas novads. Darbinieks apņēmies veikt darba līgumā noteiktos pienākumus arī citās vietās Latvijas Republikā un ārpus tās robežām.

Darba līguma 5.1.punktā /pers. A/ noteikts nepilns summētais darba laiks.

[1.2] Darba vajadzībām prasītājs izmantojis personīgo automašīnu, par kuras lietošanu darba devēja noslēdza nomas līgumu.

Atbildētājs maksājis prasītājam nomas maksu, izdevumus par degvielu, ka arī piemaksu 8,41 *euro* par darbu citā teritorijā par katru izbraukuma dienu.

Amata specifikas dēļ, lai veiktu kokmateriālu uzmērīšanu, prasītājam bijis nepieciešams laiks, lai nokļūtu līdz attiecīgiem objektiem.

Darba laika uzskaitē netika ietverts pārvietošanās laiks no dzīvesvietas pie klientiem, no viena klienta pie cita un no pēdējā klienta uz dzīvesvietu.

[1.3] Atbilstoši Darba likuma 75.pantam un darba līgumam prasītāja vidējā darba samaksa bija 7,28 *euro* (neto) stundā. Pēc prasītāja aprēķina, laikā no 2014.gada 22.oktobra līdz 2016.gada 21.oktobrim prasītājs bija nostrādājis un viņam nav bijušas apmaksātas 699 braucienu virsstundas, kas veido 10 177,44 *euro* (neto).

[1.4] Prasītājs norāda, ka atbildētāja Darba likuma 128.panta pirmās daļas prasības nav izpildījusi. Uz prasītāja pieprasījumu un tā precizēšanu, atbildētāja 2016.gada 2.decembrī sniegusi atbildi, ka prasītāja aprēķins neatbilst patiesībai un faktiskajai situācijai.

[1.5] Prasītājs, pamatojoties uz Darba likuma 68.panta pirmo daļu, 75.pantu, 128.panta pirmo daļu un 140.panta piekto daļu, lūdzis piedzīt no atbildētājas virsstundu darba samaksu 10 177,44 *euro*.

[2] Atbildētāja 2017.gada 10.februārī iesniegusi paskaidrojumus, kuros norādījusi, ka prasību neatzīst.

[2.1] Atbildētāja paskaidrojusi, ka atbildētājas darbinieki (kokmateriālu uzmērītāji) pēc darba dienas beigām atbildētājas iekšējā interneta sistēmā paši reģistrējuši laiku, kurā veikuši darbu, kā arī varējuši sniegt papildu informāciju par darbu, darba laiku, vai pārvietošanos uz darba vietām. Atbildētājas nodaļas vadītāji reģistrēto informāciju apstiprināja un tā tika uzskaitīta un atspoguļota darba laika uzskaites tabelēs.

Prasītājs nekad nav iebildis darba algas aprēķinos norādītajam darba laikam vai sniedzis vēl kādu papildu informāciju par nostrādāto darba laiku vai braucienam uz darba vietu veltītajam laikam. Līdz ar to arī prasītājs pats nav veicis tās aktīvās darbības, lai reģistrētu laiku, ko veltījis, lai nokļūtu darba vietā.

[2.2] Atbildētājas darba kārtības noteikumu 8.6.punktā paredzēts, ka var pēc saviem ieskatiem tiem darbiniekiem, kas savus darba pienākumus veic dažādās darba vietās Latvijas teritorijā, izmaksāt piemaksu bruto līdz 8,41 *euro* apmērā par katru šādu pārvietošanās dienu. Šāda piemaksa tika noteikta neatkarīgi no tā, cik daudz laika vai kilometru kāds no darbiniekiem pārvietojās līdz/starp darba vietām. Šāda piemaksa par katru kalendāra mēnesi tika aprēķināta un izmaksāta arī prasītājam.

Darba algas aprēķinu lapās zem sadaļas "Piemaksa par darbu citā teritorijā" prasītājam katru mēnesi tika aprēķināta un izmaksāta noteikta naudas summa, kas tika aprēķināta, ņemot par pamatu dienu skaitu, kad prasītājs devās strādāt (pēc maršruta lapām) reizinot ar dienas likmi līdz bruto 8,41 *euro*.

[2.3] Lietā nav strīda, ka visas naudas summas, kas norādītas darba algas aprēķinos, prasītājam ir izmaksātas. Līdz ar to, aprēķinot piemaksas 8,41 *euro* par dienu, kad darbinieks brauc uz darba vietu, apmēru uz prasītāja veiktā aprēķina stundām, redzams, ka atbildētāja pat pēc stundu likmes par šādu braucienu uz darba vietu prasītājam ir maksājusi piemaksu, kas ievērojami pārsniedz pat minimālo algu likmi. Līdz ar to nepamatots ir prasītāja prasībā norādītais, ka šādas pārvietošanās uz darba vietu netika apmaksātas.

Saskaņā ar darba līguma pielikumu Nr.1, prasītājam tika noteikta bruto darba alga pēc stundu tarifa likmes atkarībā no veicamā darba kategorijas. Prasītājam darba alga par darba pienākumu veikšanu tika aprēķināta pēc stundu tarifa likmes, kura savukārt bija atkarīga no konkrēta veiktā darba (pēc sarežģītības pakāpes). Ja piekristu prasītāja veiktajam laika aprēķinam, ko prasītājs pavadījis katru mēnesi pārvietojoties, tad piemaksa 8,41 *euro* par dienu ir pilnībā adekvāta un uzskatāma kā atbilstoša piemaksa (kompensācija) laikam, kad prasītājs darbu nav veicis.

Prasītājam darba tiesisko attiecību laikā neradās nekādi jautājumi par piemaksu par darbu citā teritorijā vai šādu braucienu apmaksas kārtību.

[2.4] No prasības pieteikuma nav saprotams, kā tieši prasītājs nonācis līdz vidējai darba samaksai 7,28 *euro* (neto) par stundu.

Virsstundu piemaksu aprēķins ir norādīts Darba likuma 68.panta pirmajā daļā, proti, piemaksu par virsstundu darbu aprēķina no darbiniekam

noteiktās stundas algas likmes. Piemaksa ir jāaprēķina no stundas algas likmes, nevis jāveic stundas vidējās izpeļņas aprēķins atbilstoši Darba likuma 75.pantam. Prasītājs mākslīgi centies palielināt prasības pieteikumā norādīto naudas summu.

Algas likme sevī ietver tikai darbiniekam izmaksājamo darba algu, bet vidējā izpeļņā tiek ņemtas vērā arī prēmijas, piemaksas, kas darbiniekiem tiek izmaksātas darba attiecību ietvaros. Starp darba algu un vidējo izpeļņu (vai pat darba samaksu) ir būtiska atšķirība.

[3] 2017.gada 21.aprīlī prasītājs iesniedzis tiesā atsauksmi par atbildētājas rakstveida paskaidrojumiem, norādot, ka pārbraucieni no un uz citām vietām darba pienākumu veikšanai ir reglamentēti Darba likumā, kā arī Ministru kabineta 2010.gada 12.oktobra noteikumos Nr.969 "Par kārtību, kādā atlīdzināmi ar komandējumiem saistītie izdevumi", kas norāda uz atšķirību starp komandējumiem un darba braucieniem.

[3.1] Atbildētāja paskaidrojumos atsaukusies uz iekšējās darba kārtības noteikumiem, tomēr tiesā iesniegtā dokumenta kopija neatbilst tā oriģinālam uz strīda rašanās brīdi.

Tiesā iesniegtajā eksemplārā iekšējās darba kārtības noteikumi satur 8.6.punktu, taču uz strīda brīdi iekšējās darba kārtības noteikumos šāda punkta nebija.

[3.2] Prasības pieteikumā norādīts prasītāja darba algas aprēķins. Darba alga sastāv no vairākām daļām – pamata stundas likmes (atrunāta darba līgumā) un mainīgo stundas likmi (atrunāta "Iekšējos darba kārtības noteikumos"), un piemaksām (darba stāžu, darbu citā teritorijā u.c.) pēc darba devēja izvēles un noteiktiem kritērijiem. Pamata stundas likme tiek paredzēta darba līgumā un Darba likumā, savukārt mainīgā stundas likme un piemaksas ir opcionālas, kuru izmaksa ir atkarīga no darba devēja vēlēšanās veikt attiecīgas piemaksas.

Minētās algas sastāvdaļas atzīstamas par vienotu darba algu, no kuras tiek attiecīgi aprēķināma vidējā izpeļņa, kā to noteic Darba likuma 75.panta pirmā daļa.

[4] Ar Rīgas rajona tiesas 2017.gada 29.jūnija spriedumu prasība noraidīta.

[4.1] Novērtējot darba līguma 1.2.punktā un Darba likuma 40.panta otrās daļas 4.punktā noteikto, tiesa secinājusi, ka darba līguma 1.2.punkts atbilst tiesiskajam regulējumam un atbildētājai bija tiesības prasītāju nodarbināt citā teritorijā, nepiemērojot Ministru kabineta 2010.gada 12.oktobra noteikumus Nr.969 "Par kārtību, kādā atlīdzināmi ar komandējumiem saistītie izdevumi", jo īpaši ievērojot minēto noteikumu 43.punktā noteikto.

[4.2] Tiesa atzinusi, ka Ministru kabineta 2010.gada 18.maija noteikumos Nr.461 "Noteikumi par Profesiju klasifikatoru, profesijai atbilstošiem pamatuzdevumiem un kvalifikācijas pamatprasībām un Profesiju klasifikatora lietošanas un aktualizēšanas kārtību" uzskaitītie kokmateriālu uzmērītāja pienākumi atbilst arī amata aprakstā norādītajam, par tā veikšanu prasītājam arī tika uzskaitīts darba laiks un veikts nolīgtās darba samaksas aprēķins un izmaksa.

Tas apstāklis, ka prasītāja pienākumos atbilstoši darba līguma 1.1.punktam ietilpst veikt kokmateriālu uzmērītāja darbu un atbilstoši darba līguma 1.2.punktam veikt darbu arī citā teritorijā, nedod pamatu par darba laiku uzskatīt arī laiku, ko prasītājs pavadījis, pārbraucot no vienas darba izpildes vietas uz otru.

Tiesa secinājusi, ka darba līguma 1.pielikums nesatur norādi uz darba samaksas pienākumu par ceļā pavadīto laiku.

[4.3] Tiesa ņēmusi vērā tiesas sēdē prasītāja sniegtos paskaidrojumus, ka jau ilgstoši tika mutiski noteikts, ka par darbu citā teritorijā atbildētāja izmaksā darbiniekiem, tai skaitā prasītājam, 8,41 *euro*, kas iepriekš tika aprēķināts latos.

Darba likuma 41.pants neaizliedz pusēm saistīties, neievērojot rakstveida formu. Tādējādi tiesa pie apstākļiem, ka atbildētāja par darba pienākumu veikšanu citā teritorijā ir apņēmusies veikt samaksu 8,41 *euro*, par ko prasītājs bija informēts, un to neapstrīd, kā arī no prasītājam veiktajām izmaksām redzams, ka atbildētāja prasītājam par katru dienu, kas nostrādāta citā teritorijā, ir izmaksājusi 8,41 *euro*, atzinusi, ka puses šādu kārtību bija pielīgušas un tas atbilda abu pušu interesēm.

Fakts, ka atbildētāja starp pusēm pastāvējušo vienošanos nostiprinājusi rakstiski darba kārtības noteikumu 8.6.punktā tikai vēlāk, nepadara to par spēkā neesošu brīdī, kad starp pusēm pastāvēja darba tiesiskās attiecības, ievērojot Darba likuma 41.pantā noteikto.

[4.4] Tiesa atzinusi, ka tā kā darba līguma 1.2.punktā pielīgts prasītājam veikt darbu arī citā teritorijā, kad starp pusēm pastāvēja mutiska vienošanās, ka par darbu citā teritorijā atbildētāja prasītājam izmaksāja 8,41 *euro* dienā, ko atbildētāja ir arī pildījusi, nav pamata uzskatīt, ka atbildētāja nav veikusi ar prasītāju pienācīgu norēķinu.

Tiesa ņēmusi vērā, ka nedz darba līgums, nedz citi pušu savstarpējās attiecības regulējoši normatīvi neuzliek par pienākumu atbildētājai prasītāja ceļā patērēto laiku uzskaitīt kā darba laiku un to attiecīgi apmaksāt, un puses ir vienojušās, ka prasītājs par to apmaksu saņems 8,41 *euro* par katru dienu par darbu citā teritorijā.

[4.5] Tiesa konstatējusi, ka starp pusēm tika noslēgts vieglā transportlīdzekļa periodiskas nomas līgums, pamatojoties uz ko atbildētāja nomāja no prasītāja transportlīdzekli ar mērķi prasītājam piederošo transportlīdzekli izmantot savā saimnieciskajā darbībā, prasītājam par to izmaksājot nomas maksu, vienlaikus pielīgstot, ka transportlīdzekli lieto prasītājs un prasītājam tiek segti degvielas iegādes izdevumi.

Tiesa uzskatījusi, ka atbildētājai, nomājot no prasītāja transportlīdzekli, maksājot prasītājam nomas maksu par transportlīdzekli, nododot transportlīdzekli prasītājam, apmaksājot patērēto degvielu, ko aprēķināja pēc maršrutu lapām, un vēl papildus izmaksājot prasītājam par katru dienu par darbu citā teritorijā 8,41 *euro*, atbildētāja ir veikusi taisnīgu norēķinu ar prasītāju un faktiski kompensējusi ceļā pavadīto laiku.

Tiesa atzinusi, ka noteikt atbildētājai pienākumu – prasītāja ceļā pavadīto laiku uzskatīt par darba laiku – nav nedz likumiska, nedz līgumiska pamata, jo tas neatbilstu nedz Darba likuma 130.pantam, nedz darba līguma 1., 2.punktam un atbildētājas kvalitātes rokasgrāmatas 11.sadaļā norādītajam.

Tiesas ieskatā, darba devējam un darbiniekam pastāv iespējas saistīties tādās tiesiskajās attiecībās, kas atbilst abu pušu interesēm, nepārkāpjot tiesiskā regulējuma prasības. Pušu izvēle – veikt darba laika uzskaiti un darba samaksu par tiešo darba pienākumu izpildi – kokmateriālu uzmērīšanu, par darbu citā teritorijā, nosakot piemaksu 8,41 *euro* apmērā par katru dienu, bet minēto pienākumu izpildi veicināt pusēm saistoties nomas tiesiskajās attiecībās ar prasītājam izmaksātu nomas maksu un kompensētu patērēto degvielu, atbilst tiesiskajam regulējumam, pušu līgumiskajām attiecībām un, tiesas ieskatā, starp pusēm veikts atbilstošs un taisnīgs norēķins.

[4.6] Tiesa secinājusi, ka atbildētāja ir pieņēmusi un nav apstrīdējusi prasītāja norādīto kilometrāžu un pavadīto laiku braukšanā, atsevišķi veicot samaksu par nomu atbilstoši ceļā pavadītajam laikam un atsevišķi veicot samaksu par reāli veiktajiem darbiem objektā, kas pilnīgi atbilst abiem pušu noslēgtajiem līgumiem.

Tiesa atzinusi, ka konkrētajā gadījumā puses saista vienošanās par darbu citā teritorijā saņemt 8,41 *euro*, bet par transportlīdzekļa izmantošanu saņemt nomas maksu un patērētās degvielas kompensāciju, līdz ar to pušu iesaistīšanās nomas tiesiskajās attiecībās ir cieši saistāma ar vienošanos darba tiesisko attiecību jomā un nav apskatāma atrauti. Pusēm pastāvēja brīva iespēja vienoties par transportlīdzekļa nomas maksas apmēru. Tiesai nebija pamata minētās tiesiskās attiecības pārskatīt, ja to nav lūgusi neviena no saistītajām pusēm.

Šādos apstākļos, tiesa atzinusi, ka noteikt atbildētājai pienākumu prasītāja ceļā pavadīto laiku uzskaitīt kā darba laiku un attiecīgi aprēķināt virsstundas, nav pamata. Turklāt, uzliekot par pienākumu atbildētājai ceļā pavadīto laiku uzskaitīt kā darba laiku, atbildētājai nāktos pārskatīt starp

pusēm nolīgto darba samaksas un darba laika kārtību, kā arī starp pusēm nolīgto nomas tiesisko attiecību un degvielas apmaksas kārtību, kas pārgrozītu pušu nodibinātās tiesiskās attiecības, iespējams, iznīcinot darījuma spēku un pārkāpjot Civillikumā noteikto līgumslēgšanas brīvību.

[4.7] Prasītājs celto prasību pamatojis ar Darba likuma 68. un 75.pantu.

Darba likuma 68.pants paredz piemaksu par virsstundu darbu, ko aprēķina no algas likmes, bet Darba likuma 75.pants paredz vidējās izpeļņas aprēķina kārtību.

Tiesa atzinusi, ka prasītājs kļūdaini uzskata, ka virsstundu darbu apmaksā no vidējās izpeļņas un nepamatoti vidējās izpeļņas aprēķinā iekļāvis visas veiktās izmaksas, jo vidējo izpeļņu aprēķina no pēdējo sešu mēnešu darba algas, piemaksām un prēmijām pirms nodokļiem. Darba likuma 59.pants definē darba samaksu, bet vidējās izpeļņas aprēķinā netiek ieskaitīta jebkura cita veida atlīdzība, kas saņemta saistībā ar darbu. Tādējādi prasītājs kļūdaini uzskata, ka virsstundas apmaksā par pamatu ņemot vidējo izpeļņu un, ka vidējā darba samaksa būtu nosakāma 7,28 *euro* (pēc aprēķinā norādītā - 7,29 *euro*) par stundu.

[5] Par Rīgas rajona tiesas 2017.gada 29.jūnija spriedumu prasītājs /pers. A/ iesniedzis apelācijas sūdzību, pārsūdzot to pilnā apjomā.

[5.1] Apelācijas sūdzībā norādīts, ka prasītājs tika nolīgts par kokmateriālu uzmērītāju. Uzmērīšanas darbi bija jāveic nevis darba līgumā noteiktā darba vietā, bet dažādos objektos valstī.

Kopš darba attiecību uzsākšanas, laiks, kas pavadīts darbā, neuzmērot kokmateriālus, atrodoties ceļā, netika apmaksāts.

[5.2] Lietā ir strīds par to, vai laiks, ko prasītājs pavadījis dodoties uz darba izpildes vietu, pārbraucot no vienas izpildes vietas uz otru, un laiks, ko prasītājs pavadījis, atgriežoties no darba izpildes vietas, jeb laiks, ko pavadījis ceļā, ir uzskatāms par darba laiku, par ko būtu izmaksājama darba samaksa.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2010.gada 12.oktobra noteikumu Nr.969 "Kārtība, kādā atlīdzināmi ar komandējumiem saistītie izdevumi" 3.punktu par darba braucienu šo noteikumu izpratnē uzskatāms darbinieka darbs vai dienests, ja tas saskaņā ar noslēgto darba līgumu vai amata aprakstu norisinās ceļā (piemēram, autosatiksmes, dzelzceļa, jūrniecības vai aviācijas nozarē) Latvijas Republikā vai ārvalstīs vai ja darbs saistīts ar regulāriem un sistemātiskiem izbraukumiem un pārvietošanos (piemēram, celtniecības vai mežizstrādes nozarē). Konkrētais gadījums ir par darba braucienu, kas saistīts ar regulāriem un sistemātiskiem izbraukumiem un pārvietošanos mežistrādes nozarē.

[5.3] Tiesa nepamatoti secinājusi, ka jau ilgstoši mutiski noteikts, ka par darbu citā teritorijā atbildētāja izmaksā darbiniekiem, tai skaitā prasītājam, 8,41 *euro*. Tiesa nav ievērojusi šīs izmaksas kompensācijas raksturu par darbu citā teritorijā, kas nevar aizvietot ar Darba likuma 53.panta ceturto daļu uzlikto pienākumu brauciena laikā saglabāt darbiniekam darba samaksu.

[6] Atbildētāja 2017.gada 30.augusta rakstveida paskaidrojumos par apelācijas sūdzību norādījusi, ka apelācijas sūdzību uzskata par nepamatotu un noraidāmu.

Paskaidro, ka darbinieku pavadītais laiks līdz darba vietai darba devējam nav jāapmaksā un darbinieku var nodarbināt dažādās darba vietās.

Darba devējam Latvijā Darba likums nenosaka pienākumu veikt pārvietošanās no dzīvesvietas uz darba vietu un atpakaļ laika uzskaiti un obligātu apmaksu.

Sakarā ar darba specifiku pie atbildētājas (kokmateriālu uzmērītāji) pēc darba dienas beigām atbildētājas iekšējā interneta sistēmā paši reģistrēja laika posmu, kuru ietvaros veica darbu, kā arī varēja papildus sniegt informāciju attiecībā uz darbu, darba laiku vai pārvietošanos uz darba vietām. Nodaļas vadītāji reģistrēto informāciju apstiprināja un tā tika uzskaitīta un atspoguļota darba laika uzskaites tabelēs.

Šāds darba laika uzskaites modelis arī tiesu praksē ir atzīts par atbilstošu Darba likuma normām *(skat. Augstākās tiesas Senāta 2010.gada 13.janvāra spriedums lietā Nr.SKC-247/2010)*.

Prasītājs nekad nav iebildis darba algas aprēķinos norādītajam darba laikam vai sniedzis kādu vēl papildu informāciju par nostrādāto laiku vai braucieniem uz darba vietu veltītajam laikam. Arī pirmās instances tiesas sēdē prasītājs norādīja, ka nekad darba attiecību ietvaros nav atbildētājai sniedzis informāciju par citu darba laiku vai jebkādu citu informāciju, kas saistīta ar prasības priekšmetu.

Atbildētāja ir veikusi prasītāja līdz darba vietai (un starp darba vietām) pavadītā laika apmaksu.

Atbildētāja darba kārtības noteikumos paredzējusi, ka var pēc saviem ieskatiem tiem darbiniekiem, kas savus darba pienākumus veic dažādās darba vietās Latvijas teritorijā izmaksāt piemaksu līdz 8,41 *euro* (bruto) apmērā par katru šādu pārvietošanās dienu. Šāda piemaksa tika noteikta neatkarīgi no tā, cik daudz laika vai kilometru kāds no darbiniekiem pārvietojās līdz/starp darba vietām.

Šāda piemaksa par katru kalendāra mēnesi tika aprēķināta un izmaksāta arī prasītājam. Piemēram, 2014.gada novembrī bija 22 darba dienas x 8,41 *euro* = 185,02 *euro* (bruto).

Prasītāja veiktais aprēķins neatbilst Darba likumam. Prasītājs uzskata, ka viņam ir veidojušās virsstundas, kuru aprēķins ir noteikts Darba likuma 68.panta pirmajā daļā. Piemaksa ir jāaprēķina no stundas algas likmes nevis jāveic stundas vidējās izpeļņas aprēķins atbilstoši Darba likuma 75.pantam.

[7] Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2017.gada 11.decembra spriedumu prasība noraidīta.

[8] Ar Augstākās tiesas Senāta 2018.gada 12.decembra spriedumu Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2017.gada 11.decembra spriedums atcelts un lieta nodota jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

[9] 2019.gada 18.marta apelācijas instances tiesas sēdē prasītājs iesniedzis prasības summas samazinājumu, kurā norādīts, ka pārbaudot iepriekš aprēķināto nesamaksātās darba samaksas summu par nostrādātajām un neapmaksātajām virsstundām, tika konstatētas neprecizitātes virsstundu aprēķinā un apmaksājamā summā. Atbildētāja virsstundu aprēķinu veikusi reizi trijos mēnešos - katra gada februārī, maijā, augustā un novembrī. Darbu pārskata periodā no 2015.gada decembra līdz 2016. gada februārim neprecīzi aprēķinātas nostrādātās darba stundas, faktiski ir 2015.gada decembrī 20 darba dienas, 160 darba stundas, faktiski nostrādāts, darba stundas, kopā 145 stundas, mēnesī nenostrādātās 15 stundas. 2016.gada janvārī 20 darba dienas, 160 darba stundas, faktiski nostrādātas 120,75 darba stundas, 24 atvaļinājuma stundas, faktiski nostrādātas stundas kopā 144,75, mēnesī nenostrādātās 15,25 stundas. 2016.gada februārī 21 darba diena, 168 darba stundas, faktiski nostrādātas stundas, kopā 158,5, mēnesī nenostrādātās stundas 9,5, kļūda kopā 39,75. Līdz ar to kopējais nostrādāto un aprēķināto virsstundu skaits jāsamazina par 39,75 stundām.

Nesamaksātās darba samaksas apjoms tiek aprēķināts pēc vidējās darba stundas likmes, kas sastāda 7,28 *euro*/stundā (neto), no kurām brauciena stundas 699, stundas likme 7,28 *euro*, kopā 5 088,72 *euro*/neto. Brauciena stundas kopā 699, nenostrādātās stundas pārskata periodā 39,75, neapmaksātās virsstundas 659,25.

Neapmaksātās virsstundas 659,25, stundas likme 7,28 *euro*, kopā 4 799,34 *euro*/neto, kopā 5 088,72+4 799,34=9 888,06 *euro*/neto.

Ievērojot minēto, prasītājs samazinājis prasījuma apmēru un lūdzis piedzīt no atbildētājas prasītāja labā 9 888,06 *euro* par pēdējiem diviem darba gadiem no 2014.gada 22.oktobra līdz 2016.gada 21.oktobrim.

[10] Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2019.gada 17.aprīļa spriedumu prasība apmierināta daļēji. No atbildētājas par labu prasītājam piedzīta darba samaksa 9 123,66 *euro* par laiku no 2015.gada 9.janvāra līdz 2016.gada 21.oktobrim un ar lietas vešanu saistītie izdevumi 570 *euro*, kopā 9 693,66 *euro*. Prasība daļā par darba samaksas 764,40 *euro* piedziņu noraidīta.

No atbildētājas valsts ienākumos piedzīta valsts nodevu 1 123,30 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,02 *euro*.

Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2019.gada 18.jūnija papildspriedumu no atbildētājas par labu prasītājam piedzīti izdevumi advokāta juridiskās palīdzības samaksai 980 *euro*.

[11] Ar Senāta Civillietu departamenta 2020.gada 28.maija spriedumu Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2019.gada 17.aprīļa spriedums un 2019.gada 18.jūnija papildpsriedums atcelts, un lieta nodota jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

[12] 2020.gada 7.septembra tiesas sēdē /pers. A/ un zvērināts advokāts Vilmārs Endzelis uzturēja prasību un apelācijas sūdzību. Paskaidroja, ka ceļā pavadīto laiku darbineks fiksējis savā personīgajā blociņā, kas vēlāk ticis salīdzināts ar interneta vietnē google maps pieejamo informāciju. Darba devējs nav iesniedzis pierādījumus, kas liecinātu par pretējo. Iekšējos darba kārtības noteikumos nebija iekļauti noteikumi par izmaksājamo kompensāciju.

SIA "/sabiedrība A/" pilnvarotais pārstāvis zvērināts advokāts Māris Simulis neatzina prasību un apelācijas sūdzību. Paskaidroja, ka kompensācijas maksājums 8,41 *euro* vēlāk tika iekļauts iekšējās darba kārtības noteikumos. Pirms tam tā tika maksāta par pārvietošanos saskaņā ar pušu mutisku vienošanos. Kompensācijas samaksa nav paredzēta kā dienas nauda un nav arī uzskatāma kā komandējuma nauda.

[13] Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2020.gada 7.oktobra lēmumu atsākta civillietas izskatīšana.

Saskaņā ar Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10.pantu civillieta izskatīta rakstveida procesā, par ko lietas dalībnieki tikuši informēti 2020.gada 8.decembrī.

Saistībā ar minēto paziņojumu, 2021.gada 12.janvārī /pers. A/ iesniedzis paskaidrojumus, kuros norādījis, ka atbildētājs iesniegumam pievienojis shematisku tabulu un atsevišķas tēzes, kuras vairākkārt ir norādījis savos paskaidrojumos tiesai iepriekš un kuru tiesa izvērtējusi, tāpat arī Augstākās tiesas Senāta Civillietu departaments šajā lietā ir devis skaidrojumu.

Ceļā pavadītajam laikam jābūt uzskaitītam un apmaksātam saskaņā ar darba līgumu, Darba likumu un atbilstoši Ministru kabineta noteikumiem.

Atbildētājs paskaidrojumos tiesai nav iesniedzis ceļā pavadītā laika uzskaiti, jo tādu visā darba attiecību laikā nav veicis. Atbildētājs tabulā izmanto prasītāja norādītās brauciena stundas, kas apliecina, ka atbildētājam nav sava kā darbinieka ceļā pavadīto stundu uzskaite un aprēķins. Pie šādiem apstākļiem uzskatāms, ka atbildētājs piekrīt prasītāja braucienu stundu uzskaitei uz/no starp darba izpildes vietām.

Atbildētājs nepamatoti kompensāciju 8,41 *euro* iekļāvis izmaksātās summas aprēķinā. Prasītājs norādījis, ka strīda laikā nebija spēkā iekšējo noteikumu punkts 8.6. Kompensējošo vienību 8,41 *euro* atbildētājam nav tiesiska amata uzskatīt kā piemaksu par pārvaietošanos uz objektiem un izmantot aprēķinā kā darba samaksu veidojošu elementu.

Atbilstoši Darba likuma 76.panta pirmajai daļai par darbu citā teritorijā ir maksājama piemaksa. Piemaksa neaizstāj darba samaksu. Piemaksa nozīmē kompensēt darbinieka neērtības, kas saistītas ar citas teritorijas apmeklēšanu (viesnīca, ēdināšana u.c). Šo piemaksu prasītājs saņēmis tieši tajās dienās, kad bijis izbraukums ārpus Ķekavas novada. Tomēr to nekādā gadījumā nedrīkst vērtēt kā darba samaksas daļu. Kā izriet no Darba likuma 53.panta ceturtās daļas, piemaksām, tai skaitā kompesējošai vienībai 8,41 *euro,* bija kompensācijas, nevis atalagojuma raksturs.

Motīvu daļa

[14] Civillietu tiesas kolēģija, noklausījusies pušu paskaidrojumus tiesas sēdē, izvērtējusi apelācijas sūdzības motīvus, pārbaudījusi un novērtējusi lietai pievienotos rakstveida pierādījumus, uzskata, ka prasītāja apelācijas sūdzība ir daļēji pamatota un daļēji apmierināma.

[15] Ņemot vērā, ka ar pirmās instances tiesas spriedumu prasība tikusi noraidīta pilnībā un apelācijas sūdzības iesniedzējs ir /pers. A/, apelācijas kārtībā izskatāma prasība par darba samaksas piedziņu.

Ar Senāta 2020.gada 28.maija spriedumu atcelts Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2019.gada 17.aprīļa spriedums un 2019.gada 18.jūnija papildspriedums, nododot lietu jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

Civilprocesa likuma 476.panta pirmā daļa noteic, ka likuma tulkojums, kas izteikts kasācijas instances tiesas spriedumā, ir obligāts tiesai, kas šo lietu izskata no jauna.

Senāta 2020.gada 28.maija sprieduma punktā 14.1 norādīts, ka lietas tiesību jautājums par Darba likuma 130.panta pirmās daļas pareizu interpretēšanu ticis atrisināts un faktisko apstākļu izvērtēšanas rezultātā atzīts, ka ceļā pavadītais laiks ir darba laiks. Senāts norādījis, ka nākamais solis, kas jāveic, ir saņemtās samaksas pareiza kvalificēšana, lai noskaidrotu, vai par ceļā pavadīto laiku darba devējs ir vai nav samaksājis.

Ņemot vērā Senāta spriedumā ietveroto atziņu un pušu tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka pušu starpā pastāv strīds par ceļā pavadītā laika uzskaiti, darba devēja izmaksātās naudas summas 8,41 *euro* juridisko dabu un par darba laika un virsstundu apmaksu.

[16] Lietas izskatīšanas laikā noskaidrots, ka /pers. A/ laikā no 2013.gada 1.oktobra līdz 2016.gada 21.oktobrim strādājis SIA "/sabiedrība A/" par kokmateriālu uzmērītāju.

Darba līguma 5.1. punktā darbiniekam noteikts nepilns summētais darba laiks – ne ilgāk par 24 stundām pēc kārtas un 56 stundām nedēļā, ar pārskata periodu trīs mēneši. Saskaņā ar Darba līguma pielikumu Nr.1 prasītājam noteikta bruto darba alga pēc stundu tarifa likmes atkarībā no veicamā darba kategorijas.

Lietā nav strīda par to, ka darbiniekam darba alga par darba pienākumu veikšanu tikusi aprēķināta pēc stundu tarifa likmes, kas bijusi atkarīga no konkrēti veikta darba.

[16.1] Prasībā tiesai /pers. A/ norādījis, ka viņa vidējā darba samaksa bijusi 7,28 *euro* stundā. 2017.gada 21.aprīļa paskaidrojumiem pievienotajā vidējās stundas likmes aprēķinā norādīts, ka vidējā stundu likme laikā no 2015.gada oktobra līdz 2016.gada martam bijusi 7,29 *euro* stundā. Darbinieks uzskata, ka darba alga sastāv no vairākām daļām – pamata stundas likme un mainīgā stundu likme, un piemaksām pēc darba devēja izvēles un noteiktajiem kritērijiem. Visas minētās algas sastāvdaļas atzīstamas par vienotu darba algu, no kuras tiek attiecīgi aprēķināta vidējā izpeļņa saskaņā ar Darba likuma 75.panta pirmo daļu.

Civillietu tiesas kolēģija konstatējusi, ka izskatāmajā lietā Senāts 2018.gada 12.decembra spriedumā lietā Nr. SKC- 959/2018 norādījis, ka "tiesai jāpārbauda virsstundas un, ja bija, vai par tām samaksāts atbilstoši Darba likuma 68., 75.^{3}, 136. un 140.pantam."

Darba likuma 68.pants paredz, ka darbinieks, kas veic virsstundu darbu vai darbu svētku dienā, saņem piemaksu ne mazāk kā 100 procentu apmērā no viņam noteiktās stundas vai dienas algas likmes.

Darba likuma 75.^{3} pants noteic, ka stundas algas likmi aprēķina, dalot darbiniekam noteikto mēneša darba algu ar darba stundu skaitu attiecīgajā kalendāra mēnesī. Ja darbiniekam noteikts summētais darba laiks, stundas algas likmi aprēķina, dalot darbiniekam noteikto mēneša darba algu ar attiecīgā kalendāra gada vidējo darba stundu skaitu mēnesī.

Civillietu tiesas kolēģija konstatējusi, ka /pers. A/ piedzenamās naudas summas aprēķins nav pareizs. Darbinieks kļūdaini pie algas aprēķina ņēmis vērā piemaksas, prēmijas, piemaksas par virsstundu darbu, nakts darbu, atvaļinājuma naudu un slimības naudu. Prasītāja izvirzītajam prasījumam - piemaksas par virsstundu darbu samaksu - nav piemērojams Darba likuma 75.panta pirmās daļas noteikums attiecībā par vidējās izpeļņas izmaksu. Darba likuma 75.pantā nav paredzēta piemaksa par virsstundu darbu. Piemaksa par virsstundu darbu noteikta ar Darba likuma 68.pantu.

Prasībai par virsstundu darbu nosakāma piemaksa ne mazāk kā 100 procenti no darbiniekam noteiktās stundas algas likmes, nevis no vidējās stundas izpeļņas, kā to vēlējies darbinieks. Stundas algas likmi aprēķina, dalot darbiniekam noteikto mēneša darba algu ar darba stundu skaitu attiecīgajā kalendārajā mēnesī.

Lietas izskatīšanas laikā /pers. A/ nav iebildis SIA "/sabiedrība A/" stundas algas likmes aprēķinam, kā arī nav pamatojis atsaukšanos uz Darba likuma 75.panta pirmo daļu. Ņemot vērā minēto un to, ka darba devēja rīcībā atrodas grāmatvedības dokumenti, kuros precīzi fiksētas darbiniekam izmaksājamās naudas summas un lietas izskatīšanas laikā darba devējs iesniedzis izvērstu aprēķinu stundas algas likmes noteikšanai, Civillietu tiesas kolēģija stundas algas likmes noteikšanai izmantos SIA "/sabiedrība A/" 2020.gada 9.novembrī tiesā iesniegto aprēķinu. Kā redzams no šī aprēķina stundas algas likmes noteikšanai izmantotas prasītāja norādītās stundas pārskata periodā trīs mēneši, kas atbilst darba līguma 5.1. punktā noteiktajam darba laikam.

Tā kā darbinieka darba laika uzskaites un sastādītajā braucienu tabulā, kā arī maršruta lapās fiksēti darbinieka braucieni laikā līdz 2016.gada martam, līdz ar to /pers. A/ stundu algas likme aprēķināta līdz 2016.gada martam. Saskaņā ar SIA "/sabiedrība A/" aprēķinu /pers. A/ stundu algas likme laikā no 2014.gada oktobra līdz novembrim bijusi 3,97 *euro*, 2014.gada decembra līdz 2015.gada februārim bijusi 3,52 *euro*, 2015.gada marta līdz 2015.gada maijam bijusi 3,46 *euro*, 2015.gada jūnija līdz 2015.gada augustam bijusi 3,51 *euro*, 2015.gada septembra līdz 2015.gada novembrim bijusi 3,55 *euro*, 2015.gada decembra līdz 2016.gada februārim bijusi 3,30 *euro* un 2016.gada martā bijusi 3,46 *euro*.

Minētās stundu algas likmes izmantojamas, lai prasītājam aprēķinātu izmaksājamo naudas summu par virsstundu darbu.

[16.2] Lietas izskatīšanas laikā pušu starpā pastāvējuši atšķirīgi uzskati par darbiniekam izmaksātās naudas summas 8,41 *euro* juridisko dabu. Kā redzams no atbildētāja paskaidrojumiem, tad darba devēja ieskatā naudas summa 8,41 *euro* bijusi piemaksa par darbinieka darbu citā teritorijā. Savukārt, darbinieks paskaidrojis, ka viņam tikusi izmaksāta piemaksa, kas neaizstāj viņam pienākošos darba samaksu.

Civillietu tiesas kolēģija konstatējusi, ka darbiniekam izmaksātā naudas summa, kas nosaukta kā piemaksa par darbu citā teritorijā, ieskaitāma darba samaksā.

Civillietu tiesas kolēģija konstatējusi, ka lietā nav strīda par to, ka darbiniekam katru mēnesi tikusi izmaksāta noteikta naudas summa, kas ir bijusi saistīta ar Pielikuma Nr.1 darba līgumā punktā 1.1. līdz punktā 1.9. veikto darbu izpildi, bet ar atšķirīgu tarifu. Lietas izskatīšanas laikā darbinieks nav iebildis tam, ka viņam izmaksājamās naudas summas aprēķinam par pamatu ņemts dienu skaits, kad darbinieks devies strādāt citur un dienas likme 8,41 *euro*. Darba attiecību laikā darbiniekam nebija radušies jautājumi par izmaksātās naudas summas pamatojumu un darbinieks netika lūdzis darba devējam izskaidrot aprēķinu.

Pamatoti prasītājs norādījis, ka laikā, kad viņam tikusi fiksēta pārvietošanās uz citu teritoriju, nebija pieņemta Iekšējās darba kārtības noteikumu punkta 8.6. redakcija, kura kopš 2016.gada 29.aprīļa paredz, ka darba devējam ir tiesības izmaksāt darbiniekam piemaksu līdz bruto 8,41 *euro* apmērā par katru dienu, kad darbinieks dodas uz noteiktu darba vietu kokmateriālu uzmērīšanai. Lietas izskatīšanas laikā darbinieks noliedzis darba devēja apgalvojumu, ka līdz 2016.gada 29.aprīlim starp pusēm pastāvēja mutiska vienošanās, kas vēlāk tika iekļauta Iekšējās kārtības noteikumu punkta 8.6. redakcijā.

Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka minētajam apstāklim nav būtiskas nozīmes. Pušu veiktās darbības un uzvedība liecina par to, ka naudas summas samaksa - dienas likme 8,41 *euro* bija darba samaksa. Prasītājam bija noteikta samaksa pēc stundu tarifa likmes un pēc noteikta kategorijas darba, kādu darbinieks bija veicis saskaņā ar darba līguma pielikuma Nr.1. Minētais liecina par to, ka pārvietošanās sakarā darbiniekam tika veikta darba samaksa 8,41 *euro*, bet par uzmērīšanas darbu cita darba samaksa, kas atbilda pušu norunai saskaņā ar Darba likuma 41.pantu.

Prasītājs paskaidrojis, ka 2013.gadā uzņēmumā bija noteikta komadējuma nauda 4 Ls, kas 2015. un 2016.gadā veidoja 8,41 *euro*. Komandējuma naudai 4 Ls tika piemērota 11% iemaksa valsts sociālās apdrošināšanas obligātajās iemaksās un 24% iedzīvotāju ienākuma nodoklis, kā arī tika veikta valūtas maiņa. Līdz ar to 8,41 *euro* atzīstama par komandējuma naudu.

Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka prasītāja iebildumu par kompensācijas izmaksu pamatošanai nav ņemama vērā Ministru kabineta 2010.gada 12.oktobra noteikumu Nr.969 kārtība, kas paredz kā un par kādiem izdevumiem aprēķināmas kompensācijas komandējumu un darba braucienu laikā.

Civillietu tiesas kolēģijai nav pamata uzskatīt, ka kompensācija sedza darbinieka neērtības, kas bija saistītas ar citas teritorijas apmeklēšanu (vienīca, ēdināšana u.c.). Iepazīstoties ar darbinieka darba laika uzskaites un braucienu tabulu, konstatēts, ka braucienu laikā viesnīcas pakalpojumi nav tikuši izmantoti, līdz ar to dienas nauda darbiniekam netika izmaksāta. Tāpat lietas izskatīšanas laikā netika norādīts uz to, ka darbinieks ticis norīkots doties komandējumā. Lietas izskatīšanas laikā darbinieks nav iesniedzis čekus, kvītis un citus pierādījumus, kas būtu saistīti ar darba braucienu. Izmaiņas kādas tikušas veiktas saistībā ar 4 Ls izmaksu neliecina par to, ka 8,41 *euro* samaksa pienācās darbiniekam kā komandējuma nauda.

Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka nav pamata pieņemt lēmumu par procesuālu sankciju piemērošanu atbildētājam saskaņā ar Civilprocesa likuma 73.^{1} panta pirmās daļas nosacījumiem. Lietas izskatīšanas laikā noskaidrots, ka pirms piemaksas iekļaušanas Iekšējās kārtības noteikumos darba devējs un darbinieks bija vienojušies par piemaksas samaksu darbiniekam.

[16.3] Senāts 2020.gada 28.maija sprieduma punktā 14.2 norādījis, lai "izpildītu Senāta norādi, bija jāargumentē, cik no prasītāja norādītajām stundām un kādēļ kvalificējamas kā virsstundas."

Civillietu tiesas kolēģija, nosakot ceļā pavadīto (darba) laiku un tā apmaksu, konstatatējusi, ka ceļā pavadītais laiks pārsniedzis darbiniekam noteikto darba laiku un darbiniekam pienākas virsstundu samaksa. Civillietu tiesas kolēģijas secinājumam tiek izmantots /pers. A/ lietā iesniegtā ceļā pavadītā laika uzskaitījums un tā pamatojums. Tāpat /pers. A/ prasības samazinājumu, kur prasītājs norādījis, ka laikā no 2014.gada 22.oktobra līdz 2016.gada 12.martam brauciena stundas bijušas 699 un neapmaksātās virsstundas 659,25.

Paskaidrojumos tiesai atbildētājs norādījis, ka lietai nav pievienoti pierādījumi, kas pamatotu pārvietošanās ilgumu uz prasītāja nolīgtajām darba vietām. Turklāt darbinieks, atgriežoties no darba, pats darba devējam sniedza informāciju par darbu, darba laiku, vai pārvietošanos uz darba vietām. Darba devējs nav veicis darbiniekam ceļā pavadītā laika uzskaiti.

Lietas izskatīšanas laikā atbildētāja pārstāvis paskaidroja tiesai, ka viņam ir zināms Civilprocesa likuma 93.pantā noteiktais pienākums, ka iebildumu pamatošanai iesniedzami pierādījumi, tomēr atbildētājs izvēlējies to nedarīt.

Ievērojot Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu un to, ka paskaidrojumos tiesai atbildētājs nav norādījis precīzus iebildumus prasītāja veiktā ceļā pavadītā laika uzskaitījumam, un ņemot vērā to, ka stundas algas likmes aprēķinam darba devējs bija izmantojis darbinieka ceļā pavadītā laika uzskaitījumu, Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka aprēķinam izmantotā tīmekļa google maps vietnes sniegtā informācija, kas apkopota darba laika uzskaites un brauciena tabulā, un plašāk izskaidrota ar 2015.gada 25.marta un 2015.gada 8.decembra piemēru 2017.gada 21.aprīļa atsauksmē uz atbildētāja paskaidrojumiem, atzīstama par pierādījumu ceļā pavadītā laika noteikšanai saskaņā ar Civilprocesa likuma 96.panta piektās daļas noteikumiem.

Civillietu tiesas kolēģija konstatējusi, ka lietas izskatīšanas laikā atbildētājam nebija objektīvu šķēršļu, lai tīmekļa vietnē google maps pārliecinātos par darbinieka sniegtās informācijas patiesumu un iesniegtu savu aprēķinu ceļā pavadītā laika uzskaitījumam.

[16.4] Civillietu tiesa kolēģija konstatējusi, ka lietas izskatīšanas laikā puses nav iebildušas darba attiecību laikā aprēķinātajam mēneša darba stundu skaitam, darbiniekam uzrādītajam nostrādātajam darbu stundu skaitam, darbiniekam uzrādītajam nenostrādātajam darbu stundu skaitam un darbinieka nostrādātajām virsstundām.

Civillietu tiesas kolēģija, atsākot lietas izskatīšanu pēc būtības, konstatēja, ka lietas vispusīgai un pareizai izskatīšanai būtu nepieciešams iegūt darba devēja sastādītu aprēķinu, kurā būtu precīzi norādīts katra mēneša darba stundas, faktiski nostrādātās darba stundas, darba devēja atzītās darba visstundas un to apmaksa, kā arī darba devēja viedokli par darbinieka nostrādāto 699 stundu sasaisti ar strīda periodā nostrādātajām darba stundām attiecīgajā mēnesī.

Izpildot Civillietu tiesas kolēģijas 2020.gada 7.oktobra lēmumu, SIA "/sabiedrība A/" 2020.gada 9.novembra iesniegumā norādījusi, ka laikā no 2014.gada decembra līdz 2015.gada februārim darbinieka norādītās 138,5 brauciena stundas ir virsstundas, un piemaksa par neizmaksāto virsstundu darbu veidojas stundas tarifa likmi braucieniem reizinot ar kopējo neapmaksāto virsstundu laiku. Šāda pati metodika piemaksas aprēķinam ir piemērota arī pārējiem pārskata periodiem, jo kā pats prasītājs ir norādījis, tad virsstundas viņam veidojušās tieši par braucieniem.

Ņemot vērā minētos atbildētāja paskaidrojumus, darbinieka darba laika uzskaites un brauciena tabulu, darba devēja aprēķinu, darba algas aprēķinu un /pers. A/ lietā iesniegto nostrādāto stundu aprēķinu, Civillietu tiesas kolēģija konstatējusi, ka /pers. A/ 2014.gada oktobrī, laikā no 22.oktobra līdz 2014.gada novembrim nostrādājis 57,25 darba stundas, kuras ieskaitāmas virsstundu darbā. Virsstundas reizinot ar stundas algas likmi šajā perodā 3,97 *euro*, samaksa par virsstundu darbu ir 227,28 euro. Tā kā šajā laikā veikta samaksa 227,07 *euro* par darbu citā teritorijā, darbinieka nostrādāto virsstundu samaksa ir 227,28 *euro*.

Laikā no 2014.gada decembra līdz 2015.gada februārim /pers. A/ nostrādājis 138,5 darba stundas, kuras ieskaitāmas virsstundu darbā. Virsstundas reizinot ar stundas algas likmi šajā perodā 3,52 *euro*, samaksu par virsstundu darbu veidos 487,52 *euro*. Tā kā šajā laikā veikta samaksa 487,78 *euro* par darbu citā teritorijā, darbinieka nostrādāto virsstundu samaksa ir 487,52 *euro.*

Laikā no 2015.gada marta līdz 2015.gada maijam /pers. A/ nostrādājis 129 darba stundas, kuras ieskaitāmas virsstundu darbā. Virsstundas, reizinot ar stundas algas likmi šajā perodā 3,46 *euro*, samaksu par virsstundu darbu veidos 446,34 *euro*. Tā kā šajā laikā veikta samaksa 444,89 *euro* par darbu citā teritorijā, darbinieka nostrādāto virsstundu samaksa ir 446,34 *euro*.

Laikā no 2015.gada jūnija līdz 2015.gada augustam /pers. A/ nostrādājis 100,5 darba stundas, kuras ieskaitāmas virsstundu darbā. Virsstundas reizinot ar stundas algas likmi šajā perodā 3,51 *euro*, samaksu par virsstundu darbu veidos 352,76 *euro*. Tā kā šajā laikā veikta samaksa 353,22 *euro* par darbu citā teritorijā, darbinieka nostrādāto virsstundu samaksa ir 352,76 *euro*.

Laikā no 2015.gada septembra līdz 2015.gada novembrim /pers. A/ nostrādājis 106,75 darba stundas, kuras ieskaitāmas virsstundu darbā. Virsstundas reizinot ar stundas algas likmi šajā perodā 3,55 *euro*, samaksu par virsstundu darbu veidos 378,96 *euro*. Tā kā šajā laikā veikta samaksa 378,45 *euro* par darbu citā teritorijā, darbinieka nostrādāto virsstundu samaksa ir 378,96 *euro*.

Laikā no 2015.gada decembra līdz 2016.gada februārim /pers. A/ nostrādājis 140,25 darba stundas, kuras pats prasītājs samazinājis par 39,75 stundām, proti, līdz 100,5 darba stundām, kuras ieskaitāmas virsstundu darbā. Virsstundas reizinot ar stundas algas likmi šajā perodā 3,30 *euro*, samaksu par virsstundu darbu veidos 331,65 *euro*. Tā kā šajā laikā veikta samaksa 462,55 *euro* par darbu citā teritorijā, darbinieka nostrādāto virsstundu samaksa ir 331,65 *euro*.

2016.gada martā /pers. A/ nostrādājis 26,75 darba stundas, kuras ieskaitāmas virsstundu darbā. Virsstundas reizinot ar stundas algas likmi šajā perodā 3,46 *euro*, samaksu par virsstundu darbu veidos 92,56 *euro*. Tā kā šajā laikā veikta samaksa 92,51 *euro* par darbu citā teritorijā, darbinieka nostrādāto virsstundu samaksa ir 92,56 *euro*.

Kopā par nostrādātajām 659,25 virsstundām laikā no 2014.gada 22. oktobra līdz 2016.gada 12.martam darbiniekam izmaksājama piemaksa 2317,07 *euro*, ieturot likumā paredzētos nodokļus. Pārejā daļā /pers. A/ prasība noraidāma.

Pie šādiem apstākļiem prasība uzskatāma par daļēji pamatotu un daļēji apmierināmu.

[17] Civilprocesa likuma 42.panta pirmā daļa paredz, ka tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Prasītājs saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 1.punktu bijis atbrīvots no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos iesniedzot prasību un arī apelācijas sūdzību.

Prasība apmierināta daļēji, t.i. 2317,07 *euro*, kas atbilst 23,44 % (2317,07:9888,06x 100) no prasītāja kopējās prasības summas 9888,06 *euro.*

Ņemot vērā minēto, no atbildētāja valsts labā piedzenama valsts nodeva, kāda būtu bijusi jāmaksā prasītājam, iesniedzot prasību (9888,06 - 7114x3,2%+520=608,77x23,44%) 142,70 *euro* un iesniedzot apelācijas sūdzību 142,70 *euro*, kopā 285,40 *euro*.

Valsts nodevas apmērs noteikts saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta c) apakšpunkta noteikumiem.

[17.1] Civilprocesa likuma 33.panta pirmā daļa paredz, ka tiesāšanās izdevumi ir tiesas izdevumi un ar lietas vešanu saistītie izdevumi.

Civilprocesa likuma 33.panta otrā daļa paredz, ka tiesas izdevumi ir ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi. Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punkts paredz, ka ar lietas vešanu saistītie izdevumi ir ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu, izsniegšanu un tulkošanu saistītie izdevumi.

Ņemot vērā lietā esošo uzziņu, kur norādīti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kopā 11,93 *euro* (tiesas dokumentu, procesa dalībnieku iesniegto dokumentu nosūtīšanas izmaksas) un to, ka prasītājs bijis atbrīvots no tiesas izdevumu samaksas no atbildētāja valsts labā piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 2,80 *euro,* kas atbilst 23,44 % no kopējiem izdevumiem. Pārējā daļa sedzama no valsts līdzekļiem.

[17.2] Civilprocesa likuma 44.panta pirmā daļa paredz ar lietas vešanu saistīto izdevumu atlīdināšanu. Izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa ir no 8501 *euro* līdz 57 00 *euro* atlīdzina to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 2850 *euro*.

No lietas materiāliem izriet, ka pirmās instances un apelācijas instances tiesā prasītājam radušies ar lietas vešanu saistītie izdevumi kopā 2060 *euro* saskaņā ar rēķiniem Nr. A-01/02/17, A-02/05/17, A-03/04/17, A-02/07/17, A-02/11/17, A-03/01/19, A-03/01/18, A-02/09/20, A-01/09/19, A-04/07/19. Ņemot vērā strīdus summu 9888,06 *euro*, prasītājam atlīdzināmi ar lietas vešanu saistītie izdevumi to faktiskajā apmērā. Izdevumi

nepārsniedz likumā noteikto galējo atlīdzināmo summu.

2019.gada 26.jūlijā SIA "/sabiedrība A/" veikusi daļēju ar lietas vešanu saistīto izdevumu samaksu /pers. A/ 980,00 *euro*, ko lietas izskatīšanas laikā apstiprināja prasītājs. Pie šādiem apstākļiem SIA "/sabiedrība A/" nosakāms /pers. A/ atlīdzināt ar lietas vešanu saitītos izdevumus 1080 *euro* (2060 *euro* – 980 *euro*=1080 *euro*).

[18] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 205.panta pirmās daļas 2.punktu prasības pieteikumā /pers. A/ lūdzis noteikt nekavējošu sprieduma daļā par darba algas samaksu izpildi.

Civillietu tiesas kolēģija nav konstatējusi pamatu prasītāja lūguma apmierināšanai. Lietas izskatīšanas laikā prasītājs netika norādījis apstākļus, kuru dēļ būtu nosakāma tiesas sprieduma nekavējoša izpilde. Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] pantam atbildētājam nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei. Minētais termiņš skaitāms no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 430., 432., 433., 434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

/pers. A/ prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no SIA "/sabiedrība A/", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs A/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods A/, piemaksu par 659,25 virsstundu darbu laikā no 2014.gada 22.oktobra līdz 2016.gada martam 2317,07 *euro* pēc nodokļu ieturējuma un ar lietas vešanu saistītos izdevumus, kas saistīti ar zvērināta advokāta pakalpojuma izmantošanu 1080 *euro*, kopā 3397,01 *euro*.

Noraidīt /pers. A/ prasību par piemaksas par virsstundas darbu laikā no 2014.gada 22. oktobra līdz 2016.gada martam piedziņu 2482,33 *euro* un darba samaksas laikā no 2014.gada 22. oktobra līdz 2016.gada 21.oktobrim piedziņu 5088,72 *euro*.

Piedzīt no SIA "/sabiedrība A/", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs A/, valsts labā tiesas izdevumus, kas saistīti ar valsts nodevas samaksu 285,40 *euro*.

Valsts nodevas samaksa valstij veicama kontā, norādot šādus rekvizītus: saņēmējs Valsts kase, konta numurs LV55TREL1060190911200, NMR90000050138, saņēmēja banka Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: norāda datus personas vai lietas identificēšanai: lietas numurs (ja ir zināms), kā arī fiziskai personai - vārds, uzvārds, personas kods; juridiskai personai - nosaukums un reģistrācijas numurs).

Piedzīt no SIA "/sabiedrība A/", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs A/, valsts labā nenomaksātos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 2,80 *euro*.

Ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksa valstij veicama sekojošā kontā, norādot šādus rekvizītus: saņēmējs Tiesu administrācija, konta numurs LV51TREL2190458019000, NMR 90001672316, saņēmēja banka Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kā arī dati lietas identificēšanai (prasītāja vārds un uzvārds, ja prasītājs ir fiziska persona, vai juridiskas personas nosaukums).

Noteikt sprieduma labprātīgas izpildes termiņu - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Izskaidrot, ka šajā termiņā Rīgas apgabaltiesā iesniedzami dokumenti, kas apstiprina tiesas izdevumu samaksu valstij.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Senāta Civillietu departamentā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas Rīgas apgabaltiesas kancelejā, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā un samaksājot drošības naudu.

Tiesnese referente M.Ābele

Tiesnese G.Ozoliņa

Tiesnesis V.Vazdiķis